

opusdei.org

Správa od preláta (16. októbra)

Prelát Opus Dei povzbudzuje k tomu, aby sme s vďačnosťou a vernosťou žili svoje povolanie v Opus Dei, udržiavali jeho ducha a rodinnú tradíciu s láskou a apoštolskou tvorivosťou.

16.10.2025

Milovaní, nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

2. októbra sme oslávili výročie založenia Diela a 6. októbra výročie svätorečenia svätého Josemaríu. Sú

to dva dátumy, ktoré nám pomáhajú s vďakou Bohu uvažovať o skutočnosti nášho povolania do Opus Dei, s následnou radostnou osobnou zodpovednosťou snažiť sa byť a uskutočňovať Dielo v službe Cirkvi.

Mnohí si spomínate na tieto slová nášho Otca: „Rovnako ako identita človeka zostáva zachovaná v rôznych fázach rastu: detstvo, dospievanie, dospelosť...; tak aj v našom vývoji dochádza k rozvoju: inak by sme boli mŕtvi. Zostáva nezmeniteľné jadro, podstata, duch, ale vyvíjajú sa spôsoby vyjadrovania a konania, vždy staré a nové, vždy sväté“ (*List 27, bod 56*).

Predovšetkým v osobnom apoštoláte, ale aj v úsilí o kresťanské orientovanie povolaní a ľudských štruktúr, musíme vkladať osobnú kreativitu a iniciatívu do spôsobov vyjadrovania a konania. Zároveň sa snažíme byť verní normám a zvykom

– duchovného a apoštolského života
–, ktoré nám odovzdal svätý
Josemaría.

Na druhej strane, to, čo vyjadruje náš Otec, keď píše, že „sa vyvíjajú spôsoby vyjadrovania a konania“, bolo a je realitou počas celého storočia života Diela. Príklady toho sú veľmi početné. Zároveň sa však nič nemení na duchu ani na obsahu noriem zbožnosti a zvykov rodiny. Samozrejme, nie všetko má rovnaký význam, pretože v našom duchu existujú podstatné skutočnosti kresťanského života – v prvom rade Eucharistia – až po detaily, o ktorých si môžeme myslieť, že náš Otec ako zakladateľ mohol upustiť alebo nahradiť inými bez toho, aby to ovplyvnilo ducha. Je však potrebné mať na pamäti, že tieto skutočnosti možno prežívať s veľkou láskou a môžu tak nadobudnúť veľkú hodnotu. Okrem toho aj malé zvyky prispievajú k vytváraniu a

udržiavaniu rodinnej tradície, ktorá ako celok má význam ako ďalší prvok jednoty: súčasnej jednoty a životnej jednoty s počiatkom. V tejto súvislosti, a pri zohľadnení zrejmých rozdielov, si spomínam na slová Benedikta XVI. týkajúce sa univerzálnej Cirkvi: „Tradícia je živá rieka, ktorá siaha až k počiatkom, živá rieka, v ktorej sú počiatky vždy prítomné“ (Benedikt XVI, Audiencia, 26-IV-2006).

Niekedy môžeme pociťovať pokušenie rutiny pri prežívaní noriem zbožnosti, zvykov a prostriedkov formácie. Ak sa budeme snažiť robiť to s láskou, nebude existovať rutina ani zvyknutie si: láska obnovuje všetky veci (porov. Zj 21, 5). Ako nám práve pripomenul pápež Lev XIV., „láska je predovšetkým spôsob, ako chápať život, spôsob, ako ho žiť“ (*Dilexi te*, bod 120). Každý deň bude mať nový lesk a my budeme môcť znovu

objaviť krásu nášho ducha. Preto je dôležité mať na pamäti, že chceme byť verní nielen niečomu – životnému plánu –, ale hlavne niekomu: Ježišovi Kristovi a s ním a v ňom našim bratom, sestrám a celému svetu. Aj z tohto pohľadu môžeme pochopiť výzvu nášho Otca: „Budte verní, deti mojej duše, budte verní! Vy ste pokračovaním“ (*En diálogo con el Señor*, bod 79). Dielo je v našich rukách ako dedičstvo, poklad, na ktorého rozvoji a odovzdávaní máme spolupracovať s Božou milosťou a radosťou, napriek našim osobným obmedzeniam a chybám. A bez toho, aby sme sa nechali odradiť vonkajšími ťažkosťami podľa času a miesta.

Neprestávajme sa spájať s osobou a úmyslami rímskeho pápeža v týchto kľúčových momentoch pre mier vo svete.

So všetkou láskou Vás žehná

Váš Otec

Rím, 16. októbra 2025

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/sprava-od-prelata-16-
oktobra/](https://opusdei.org/sk-sk/article/sprava-od-prelata-16-oktobra/) (09.03.2026)